

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
Pe un sfert	40 Lei
În străinătate	400 Lei

Inserisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Proprietar: MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

După furtună

Neamul și țara au trecut din nou prin zile grele. În zilele de 21—22—23 Ianuarie o parte din tineretul legionar s'a răzvrătit împotriva conducerii Statului și împotriva armatei țării. Voiau să răstoarne din fruntea Statului pe domnul general Antonescu, conducătorul Statului și președintele al Consiliului de miniștri.

După loviturile ce a primit Țara de la dușmanii noștri de veacuri, carii ne-au sfâșiat din trupul sfânt al pământului strămoșesc cele mai frumoase părți: Basarabia, Bucovina, Ardealul și Dobrogea, acum să se sfâșie și frații între ei! Groaznică rătăcire le-a cuprins sufletul lor de Români, acum mai ales, când dușmanii noștri ne pândesc mereu, zi de zi, gândurile și faptele, bucurându-se de toate greșelile noastre.

În loc ca să fie cu toții un trup și un suflet și zid nebruit în jurul Conducătorului Statului, tocmai acum, în aceste zile de răscruce a neamurilor și țărilor, ei au prins armele împotriva Conducătorului. Împotriva armatei țării, care a eșuat să apere și să păziască ordinea și liniștea în țară! Pe străzile Capitalei s'au tras focuri de armă, s'au ciocnit răzvrățiții cu soldații noștri, s'au învăluit în flăcările revoluției clădiri numeroase, s'au prădat de avuțiile lor magazinele și fabricile și luresul nebunetății roșii era să cuprindă într-o vâlvătaie de foc țara întreagă! S'ar fi bucurat din toată inima dușmanii noștri și abia așteptau clipa ca să se arunce din nou asupra noastră ca lupii hămeșiți de pradă.

Dumnezeu însă ne-a purtat de grijă și nu ne-a lăsat să ne sfâșiem frațe cu frațe și să vărsăm de prisos sângele românesc. Armata, în frunte cu înțeleptii ei conducători, și-a făcut pe deplin datoria. Au făcut zid puternic și de nebruit în jurul Conducătorului Statului și după 3 zile de lupte sfâșietoare între frați, țara și-a recâștigat din nou liniștea. Și deoparte și de alta cu numeroase jertfe de vieți românești, pe cori le plânge cu amar și cu durere țara întreagă.

Am trăit zile de groază, de nenorocite lupte dintre frați, carii amenințau să cuprindă în luresul nebunetății țara întreagă. Armata noastră și-a făcut pe deplin datoria. Ea a fost în trecut pavăza hotarelor strămoșești și tot ea este și azi nădejdea noastră de mâine.

Zilele negre de furtună au trecut. Cu încredere deplină în conducătorii țării, în frunte cu înțeleptul cărmăciul al Statului, dl general Ion Antonescu, să ne strângem, frații români, zid puternic în jurul scumpei noastre armate. În jurul tinerului nostru rege Mihai, ca îm-

Părăsirea satului

— Primejdiile ce-i așteaptă pe țărani care fug la oraș —

Sunt la noi mulți țărani cărora nu le mai place șederea la țară, care se doresc la orașele cu mișcare, cu șgomot și cu plăceri multe. Mașinile care trec ca vântul prin satul lor îi desgustă de carul cu boi sau vaci. Și-și părăsesc ogoarele și casele lor acoperite cu paie sau șindriile, în care au trăit fericiții părinții lor, și se duc la orașe, angajându-se ca portari, agenți polițieniști, încasatori de vamă, servitori, muncitori prin diferite ateliere și fabrici, și așa mai departe.

Cel mai mulți țărani, care părăsesc satul pentru oraș, spun că o fac cu gândul de a-și îndulci soartea printr'un salar mai bun, pentru a și face ceva avere. Sărmanii, nu-și dau seama că o fac în paguba sănătății lor trușești, dar mai ales în paguba mântuirii sufletului lor.

Țărani care se mută la oraș, mai ales la orașele mari, trebuie să știe că acolo cheltuielile sunt cu mult mai mari. La oraș toate sunt scumpe: locuința, îmbrăcămintea și hrana. Dacă se câștigă mult la oraș, mult se și cheltuiește. La oraș sănătatea e greu primejduită. Pe când munca la țară se face în bătaia razelor binefăcătoare ale soarelui și în aer totdeauna curat, munca dela oraș se face aproape totdeauna în ateliere și fabrici întunecoase, pline de praț și aer greu mirositor, care toate primejduesc adânc sănătatea trușească. Cel mai mulți dintre muncitorii dela oraș, din lipsa aerului curat și a luminei soarelui devin anemici (săraci în sânge), ofticioși, reumatici, etc. Putem spune că la București, de pildă, tot a cincina moarte este provocată de oftică. Uode mai punem șirul nefârșit de jertfe pe care le provoacă, printre muncitorii Mării Sa Alcoolul?!

Dar dacă orașele primejduesc așa de mult viața trușească, cu cât mai mult nu o vor primejdi pe cea sufletescă? Viața religioasă este ușoară la sat, căci tot ceace-l înconjoară pe țaran, îi predică religia: crucele dela

preună cu toții, într'o unire desovârșită, să ducem din nou la strălucire steagul românesc!

Dar mai ales, să ne rugăm Domnului, ca să scape țara noastră de noi încercări și dureri, de noi răzvrătiri și ca să potolească intemele acelor carii, între împrejurările grele de astăzi, ar încerca o nouă lovitură.

Pentru liniștea și pacea țării, Domnului să ne rugăm!

în crucișarea drumurilor, crucea de pe vârful clopotniței sau a turnului bisericii ca să se ridică ca un deget arătător spre cer, senetol de clopot, icoanele din casă, duminecile și serbătorile cu sfânta liturghie, cu predică și cu vecernie și, înșfârșit, viața familiară în care nu se începe nici un lucru bun fără semnul sfintei cruci.

La oraș viața religioasă e cu mult mai grea. Tot ce te înconjoară acolo îți predică mai mult destrăbălarea decât virtutea. Mai ales în orașele mari cu ulițe strâmte și șgomotoase, cu ateliere afumate, cu fabrici cu aer închis, cu cârciume multe și cu petreceri nelertate și altele de acest fel, omul își uită repede de Dumnezeu, de biserică, de liturghie și rugăciune. Satana știe să-ți trimită și prieteni de acela care în loc să te înșoțească la biserică, te vor duce cu ei la cârciumă. Urmările se cunosc: fără sfânta liturghie, fără predică și fără rugăciune, mintea omului se întunecă, inima se turbură și patimile josnice se răscornă. Omul se păgânizează, se îndobitocoște! Am cunoscut țărani carii au plecat din sat ca foarte buni creștini și care s'au reîntors acasă, numai după câțiva ani de ședere la București, de jumătate păgânizați și au devenit printre sătenii adevărate focare de destrămare sufletească.

Așa dar, țărani care părăsesc satul, pentru a se stabili la orașele mari, chiar și numai pentru câțiva ani, sunt amenințați să-și sdruncine sănătatea și să-și piardă credința.

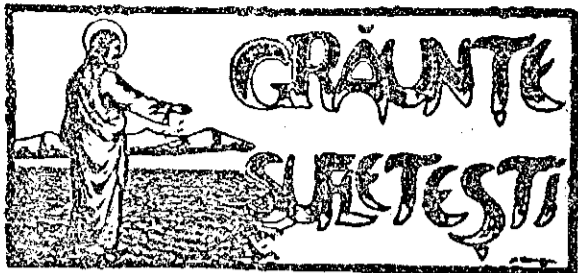
Ioan Vultur

Oră românească la radio Italia.

În ziua de 27 Ianuarie s'a început la Radio-Italia ora românească. Cel puțin de aci înainte se vor putea convinge Italianii că le suntem mai frați decât Ungurii.

Pentru monumentul la mormântul

lui Al. Lupeanu-Melin am mai primit, după cum crezusem, 250 Lei dela dl Adrian Nyerges, comerciant Blaj, 100 Lei dela păr. Valer Stolan, Medias, și dela păr. Romul Moldovan, din Veștem 200 Lei, total lei 550. În forma aceasta ne apropiem tot mai mult de suma la care răvneam, pentru a putea împrejmui cu o borderă de ciment mormântul. Monumentul e deja gata, așa că la primăvară îl vom putea șezca și șfinți. Ne mai lipsesc încă 1000—1500 lei, pe carii credem că-i vom primi în curând dela vecitorii noștri.

Inceputul Triodului

Cei mai mulți cetitori se vor mira de cuvintele acestea scrise aici la „Grănițe sufletești.” Iată despre ce e vorba:

Cea mai mare sărbătoare a noastră este fără îndoială Invierea Domnului. La această sărbătoare sf. mlață bisericească ne pregătește cu 11 săptămâni înainte. De aceea introduce o carte anume, numită Triod, care cuprinde cântări foarte potrivite pentru pocăință și pentru o pregătire cât mai bună la primirea cu vrednicie a sfintei cuminătăți dinaintea sfintelor Paști.

Cartea aceasta se numește *Triod*, care este cuvânt grecesc și înseamnă: *trei cântări*. În toate duminicile, sărbătorile și zilele comune de peste an se cântă adevărat la utrenie, la canon, 8 cântări, și anume cântarea I, II, IV, V, VI, VII, VIII și IX. În cele 11 săptămâni ale Triodului însă nu se cântă decât numai 3 cântări, și anume a VIII și IX, și în fiecare zi una dintre celelalte 6 cântări.

Cele patru săptămâni pregătitoare la Postul Mare sunt următoarele: 1. a vameșului și fariseului 2. a ființei răscălit 3. a lăsatului de carne și 4. a lăsatului de brânză.

Duminică în 9 Februarie începe

Duminica vameșului și fariseului.

Se numește astfel de la evanghelia ce se citește în această duminică. Cetitorii noștri își aduc aminte cu siguranță de această evangheliă, în care se arată, cât de îngâmfat era fariseul, care se ținea sfânt și păzitor acurat al legii și al obiceiurilor părintești, de aceea se și ruga zicând: „*Domnezeule, mulțumescu-ți că nu sunt ca și ceilalți oameni.*” Vameșul, în schimb, era smerit și conștient de păcătoșenia

sa. De aceea nici nu îndrăznea să-și ridice ochii la ceruri, ci-și bătea pieptul zicând: „*Domnezeule, fiu milostiv mie păcătosul.*”

Miercuri și Vinerea din săptămâna aceasta e hârț, adică mâncăm carne. Aceasta o poruncește biserica, pentru că fariseul lăudându-se că postește de două ori în săptămână, acest post nu a fost primit de Domnul. Postul numai singur adevărat nu folosește nimica, dacă nu este împreună și cu pocăință, cu părere de rău, cu mărturisirea păcatelor și cu fapte bune! Chiar de aceea atunci când postește fariseul, noi mâncăm carne, ca să ne deosebim și prin aceasta de farisei.

Iată și câteva cântări minunate din duminica aceasta:

„Să fugim de vorba cea multă a fariseului și să ne învățăm înălțimea graturilor celor smerite ale vameșului, cu pocăință strigând: *Mântuitorul lumii, milostivește-te spre robii tăi*” (condacul)

„Suspiniți ca ale vameșului să aducem Domnului și la dânsul să cădem ca la un stâpân noi păcătoși, că vrea să mântuie pe toți oamenii, lertare dă tuturor celor ce se căiesc. Că pentru noi s'a întrecut, Domnezeule fiind împreună cu Tatăl fără de început” (alt condac).

„Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților, că celce se înalță pe sine, se va smeri. Să ne smerim înaintea lui Domnezeu ca vameșul prin postire, strigând: *Domnezeule, milostivește-te spre noi păcătoși!*” (de la laude).

„Cunoașcând sufletul meu osebirea vameșului și a fariseului, urește glasul cel trofaș al acestuia. Iar al aceluia postește-l rugăciunea cea cu bună umilință și strigă: *Domnezeule, milostivește-te spre mine păcătosul și mă mîntuiește!*” (de la laude).

„Pe fariseul, ce se îndrepta pe sine cu laudele lucrurilor lui, l-ai osândit, Doamne, și pe vameșul, ce s'a smerit și cu suspinuri a cerșit lertare, l-ai îndreptat. Că nu primești cugetele cele mărețe și inimile cele umilte nu le defăimezi. Pentru aceasta și noi cu smerenie cădem înaintea ta, celce ai pățimit pentru noi, dă-ne lertare și mare milă!” (de la laude).

Că biserica noastră începe timpul Tri-

dului tocmai cu duminica vameșului și fariseului, se explică cu aceea, că smerenia este începutul întoarcerii către Domnezeu. Sfințenia nu poate fi fără smerenie. Cu cât ternul este înalt, cu atât este mai puternică și mai alătemelia lui. Așa și în viața sufletească, cu cât este mai mare sfințenia, cu atât mai mare sunt treburile să aibă la temelie lui. Fără smerenie nu se poate ajunge la desăvârșirea sfințeniei.

De aceea ne îndeamnă sf. noastră biserica ca, voind să ne îndreptăm, să începem mai întâi prin izgonirea sumeșiei din sufletele noastre și prin smerenie, pentru că altfel nu vom îndrepta nimic.

Telegrama I. P. S. nostru Mitropolitului către Conducătorul Statului și răspunsul aceluia

În ziua comemorării (aducerilor) tuturor unirii românești, mulțumind lui Dumnezeu în Catedrala noastră Mitropolitului Băj ne amintim cu emoție (mișcarea) de cece în aceste zile cu bărbăție hotărâre e restabilit (a pus la loc) ordinea bună rândulă în Țară.

Biserica Română Unită, trăind în creștințea dragostei de neam, al ordinii și moralității (stăpâniri), ține să vă asigure de trezgul său devotament (alipire), și în lica pentru binele acestui neam și al acestor țări va fi alături de Domnia Voastră și de toți. Vă face pentru realizarea idealului românesc.

Domnezeu Vă a bă în paza Sa totdeauna

Trăiască România!

Mitropolitul Blajului, Alexandru

Înalt Prea Sfințite,

Mulțumesc înalt Prea Sfinției Voastre, pentru asigurările de devotament și ncredere date în numele Bisericii Române Unite, din Catedrala de aștepta ori istorică a Blajului.

Sămăntințele identice ale credincioșilor lor două confesiuni ale neamului nostru,

Foița „Unirii Poporului”

Seghedine Seghedine

Seghedine, Seghedine,
Domnezeu cum te mai ține,
Ca și oamenii drepti în tine.
De-ar da Domnezeu un foc
Sa-urda Seghedina tot
Să ardă și omul
Unde este tuncu.
Ca să scape Românii
Ce-s în tundra temniții.

Seghedine, Seghedine,
Domnezeu nu-ți dee bine,
Caci mai ținat și pe mine
Opt ani jumătate 'n tine
Fară de nici un păcat
De Unguri întemnițat.
Nu da, Doamne, la Români,
Să fie slugi la străini
Ci ne da, Doamne, o țară
Cum a fost să avem țară.

Auzită în timpul retragerii din Cluj.

Roșcovei I. Obreja.

ALMARUL

Ca niște pușori prin pulbere, șase din copiii familiei Bogdan se jucau în pragul casei. Florica, fetița cea mai în vârstă, care avea zece ani, lua și ea parte la jocuri, dar cu o seriozitate de mamă încerca să mențină pacea între micuții ei frățiori și sorioare.

Al șaptelea, ultimul venit pe lume, nu era deloc printre ei. Deși nu avea decât câteva luni, totuși se țara de obicei în mijlocul celorlalți, gogulit de ei, dar gemând câteodată, atât de amarale, încât înspăimânta întreg cuibșorul.

De trei zile însă, o febrințea nemiloasă îl reținea în leagăn. Doctorul când venise, numai dădu din cap. După ce muștră pe Bogdăneasa că l-a chemat cam târziu și o sfătui să supravegheze micuțul bolnav, privirea i se opri asupra băieșilor cari îl contemplau cu oarecare curiozitate.

— Micuții aceștia sunt rău îngrijiți, murmură el.

Cuvintele doctorului pătrunseră ca un cuțit în inima mamei. Ea îl privi lung și greoiu, cu ochii din cari de ani de zile nici o veselie nu scânteia; și în sfârșit, înțelegând, începu să plângă:

— Singură, singurea, nu pot să dau obrazuri frumoase la toți copiii aceștia.

— Și bărbatul D-tale?

— Omul meu?... Omul meu?... ofta ea îndurerată, negăsind nici un cuvânt ca să-și ex-

prime necazul. Doctorul plecă atunci, ducându-l în gândirea sa suspinul acestei femei, punând una din dramele acelea cari rod și jul cel mai buo, cum roade accidul ferul.

Micuțul Augustin se opri dela joc, și se implantat pe picioarele-i desculțe, fixând în părțare o umbră de om, care se apropia tretecindu-se. Când Florica, mirată de imobilitatea fratelui său, privise și ea, la rândul ei, în busna în casă.

— Mamă, iată tatăl — strigă ea.

Bogdăneasa își ridică obrazul bășos, pe leagănul, scoase din buzunarul rochiei o și se îndreptă spre almar pe care îi închise apoi, întorcându-se spre Florica, care se li porunci:

— Dute la joc, grijește de cei micuți!

Almarul acesta era înalt, larg, întreg și nuc, cu mai multe obloane. Dacă Bogdăneasa și-ar fi ascultat bărbatul, mobila aceasta del era văadută. Almarul reprezenta o sumă pe el ar fi fost voios s'o aibă, pentru că să-ți satisfacă beția sa nemernică. Acest almar era gura amintire ce-o primise Bogdăneasa dela riniți și nu se putea despărți de el. Iată că când Bogdan plânui să-l vândă pe un preț nimic, și când își amenință femeia, aceasta răspunse:

— Pentru ca să-l ai, va trebui să mă opri

Înlăturând băieții, Bogdan ajunse în pragul ușii. Florica se ținu la distanță. Când tatăl se întorcea beat acasă, ea nu-l îmbrățișă

stăruie pentru inimile tuturor Românilor măr-turii scumpe că lepta pentru împlinirea desti-nelor naționale firești va fi dusă la izbânda de-săvârșită.

General ANTONESCU

Cu 15 neveste și 20 de copii Isprava unui farmacist din orașul egiptean Cairo

În lumea aceasta întonecată de frământările războaielor se mai aude din când în când și de câte o asemenea ispravă, bună să descrețosească frunțile încourate de griji și ne-cazuri.

Isprava aceasta a fost a unui farmacist pe nume Butros Andreas, din orașul Cairo, care s'a dovedit a fi mai turc decât mulți turci.

Într-o zi poliția orașului Cairo a fost în-ștințată că jupânul Butros Andreas, mare far-macist din acest oraș, a fost găsit strâns de gât în patul său. Uchișoara era însăși servitoarea lui, care l-a jefuit apoi de banii și scumpeturile pe care le avea.

După ce s'au făcut convenite cercetările, s'a dat de veste în țară ca să vină neamurile să-l îngroape, căci în Cairo, jupânul Butros Andreas trăia singur singurel.

A venit mai întâi o femeie cu un copilăș de mână. Spunea că este soția lui legitimă. N'a trecut mult și a mai venit una, apoi alta, fie-care cu unul sau doi copilăși de mână, până când s'au găsit lângă trupul neînsuflețit al ga-lantului farmacist 15 neveste și 20 de copii.

A fost mare târâbol atunci în farmacia lui Butros Andreas căci fiecare din cele 15 văduve arăta că a fost cununată cu el în lege și fie-care cerea, să i-se lase ei trupul celui mort ca să-i îngroape.

Poliția nu mai știa ce să facă, sta să se la cu mâinile de cap, nu alta. — H-hi și hu-hu, văduvele plângeau de sărea cămașa de pe ele, dar nu se lăsau duse de lângă trupul celui mort. Aveau hârtii de cununie în regulă și după lege fiecare era nevasta legitimă a celui mort.

Un copoi de al poliției a prins apoi și fiul acestei întunecose afaceri. S'a dovedit că

Jupân Butros Andreas ducea o viață cu totul neobișnuită. În inima orașului Cairo avea far-macie mare, înzestrată cu de toate, iar la mar-ginea orașului Cairo, într-o uliță lătrălnică, a-vea atelier ascuns, unde se ducea din când în când și încerca să fabrice aur. Banii cari îi trebuiau pentru aceste afaceri îi scotea din că-sătorii. Cum era bărbat chipeș și atrăgător, gă-sea ușor femeile cu cari să se căsătorească. Jupân Butros Andreas nu se căsătorea însă, decât cu femei bogate. Așa s'a căsătorit pe rând în 15 orașe din țară. După ce sta o lună două cu noua lui nevestă, se muta singur la Cairo. Nevestelor le spunea că nu-l priește aierul și trebuie deci să se ducă să-l schimbă. Din când în când se mai abătea și pe la celelalte ne-veste și ținea legături cu fiecare. Femeile nu știau una de alta. Fiecare se credea singura iubită și nevestă a galantului și chipeșului far-macist.

De isprava lui nu s'a știut nimic. A rămas ca acum, după moarte, cele 15 văduve să se judece între ele pentru moștenirea rămasă.

Elevii să-și vadă de școală!

Văzând Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc din Blaj, cum elevii școlilor noastre au fost siliți de legionarii să apere, cu prilejul răzvrătirii din 21, 22 și 23 Ianuarie, telefoanele, poșta, prefectura și celelalte oficii, a dat o aspră poruncă către direcțiunile școlilor din Blaj, ca de aici înainte elevii să-și vadă numai de carte și să poarte numărul de ordine pe braț. Celce nu se vor supune acestui ordin vor fi dați afară din școală numai decât.

Acelaș ordin l-a dat și noul Ministru al școlilor, mai poruncind, ca elevii să poarte pururea cu sine carnetul școlar, pentruca ori-cine să-l poată controla dacă sunt elevi ori nu. Cu prilejul răzvrătirilor un țaran din jurul Blajului a venit la Blaj și și-a aflat băiatul stând de pază la telefoane. Văzându-l acolo, l-a întebat, ce face acolo. Iară când l-a răs-puns fiul său că acolo l-a așezat dl. coman-dant al Frăției de Cruce, l-a șters două palme, l-a luat de urechi și l-a dus acasă, spunân-

du-l: „Eu te-am adus la școală, ca să înveți și nu ca să păzești telefoanele. Ori apoi vino acasă la plig și la grapi!”

Acest țaran simplu a dovedit prin această faptă a sa o cuminențe și o înțelepciune cu adevărat mare și de neîntrecut.

Elevii să-și vadă de școală și nu de poli-tică!

Fapte bune și vrednice de laudă

Tineretul comunei Valdacuța jud. Târnava-Mică, cu ocazia Crăciunului, au colindat în fa-vorul bisericii române-unite, colectând suma de 1721 Lei.

Credinciosul Dumitru Achim, a cumpărat o frumoasă „caldărușă” de aramă, cu Ioană frumoasă pe ea, arătând primirea botezului lui Iisus Hristos, în râul Iordan, dela Ioan. Aces-dar frumos și prețios l-a costat 1200 Lei.

La fel credinciosul Hunc Vasile, a cum-părat bisericii o prea frumoasă sfântă Evan-ghele aurită și îmbrăcată în piele, care l-a costat 2876 Lei.

Pentru toate acestea frumoase daruri, a-duse bisericii noastre le-am adus și aduc și pe aceasta cale, din tot sufletul, mulțumiri, iar p lă-acestor buni și evlavioși creștini să fie exempli și altor buni creștini, din alte comune.

Preabunul Dumnezeu răsplătească, din da-rurile sale cerești, a este binefaceri.

Valdacuța, la 26 Ian. 1941.

Pr. Flaviu E. Călugăru

AVIZ

S'a pierdut diploma de bacalaureat pe nu-mele Ciortea Cornelia, eliberată de Liceul de fete — Blaj sub Nr. 278—1938. Se declară nulă în mâinile oricui s'ar găsi Nr. 12 (1—

odată. O pudoare îi roșie tinerii obrăzori, dis-prețuindu-și părintele decăzut.

De îndată ce trecuse pragul ușii, legănân-du-se în stângă și îndreptă, cu sudalma pe buze, el se îndreaptă spre almar. Femeia plecată spre micuțul muribund, îl privia într'un mutism lung.

— Ai bani aici? ... întrebă el.

Era scena obișnuită când se întorcea beat după câteva zile de absență Nesupunându-se la nici o muncă statornică, mai îndruga pe ici pe colo câte ceva, și apoi cu banii ca-i primia se îmbăta regulat. Bogdăneasa, pentru băieții ei, economiza ban cu ban și își ascundea mica a-goniseală în almar, a cărei cheie o purta me-reu cu ea.

Femeia aceasta avea un curaj, frământat de nenumărate necazuri.

— Ai bani? — repetă el, dând cu pumnul în mobilă de data aceasta.

Bogdăneasa îl fixă cu o privire înțepătoare. Această atitudine îl puse pe gânduri.

Copiii intrară plângând, țicându-se unii de haisele tatii, alții de rochia mamei. Florica, îngata în apărarea mamei, ridică spre Bogdan obrazu-i întristat.

— Mergeți și vă jucați, dragii mei, în să-l-tui Bogdăneasa. El se îndăpășeră, fără să părăsescă însă pragul casei. Bărbatul și nevasta, fură din nou fătă'n față, el în picioare, ea tot pe scaun.

— Dă-mi banii tăi! strigă el, din nou mai încreștat. Se ducea tulburat ca un sălbatec dela

leagăn la almar, când ridicând pumnii spre Bog-dăneasa, când lovind în almar.

Într-o zi femeia i-a spus: „Când ai voi să mă lovești, mărturisește-te întâi, că de două ori n'oi suporta-o”. Apoi de atunci, prin fumuria beției, amenințarea aceasta îi calma mânia.

În timp ce el se sbătea, atenția Bogdă-nesei fu atrasă diatr'odată spre leagăn. Băiatul se agitaee, gemând. Inspăimântată și împietrită de culoarea pală a gîngășului obraz, ea își în-tinse blând și tremurând mîna stîngă pe frun-tea bolnavului, și cu un deget al dreptei îi ri-dică o pleoapă. „E mort!... odorul meu e mort”... își zise ea, încremenită de durere. Niște fiori reci înțepaseră întreg corpul ei și ochii săi se hipnotizau pe obrăzii micuți și fără viață.

Bogdan continuă să se întorcă prin casă, ca o găină beată, fără să înțeleagă indiferența nevastei sale. Dintr'odată, dând într'un colț de o secure, de care femeia se folosea să-și taie lemne, o luă în mână, tîbărînd din nou spre almar și urlând:

De data asta, o să-i am eu banii tăi!

Micuțul Augustin se agită de tatăl său; el însă îl împinse și răcnii mai tare:

— O să-i am eu banii!

Tăcerea îl tulbură. Intorcându-se, fu sur-prins că Bogdăneasa sta improptită pe leagăn. Cei toate acestea nu se petreceau de obicei așa. Ea apăra almarul și își alunga bărbatul pe ușă afară.

Dintr'odată, ca un nebun, Bogdan ridică

securea și-o împănă în oblonul din dreapta almarului.

Trosnitura o făcu pe Bogdăneasa să tre-sară, ridicându-se în picioare. Când femeia se întoarse înspre micuța, micuțul Augustin, im-plorînd, cu mâinile întinse, strigă lui Bogdan:

— Banii din almar trebuie să se vindecc pe fratele meu!

Securea căzuse. O largă spărtură lăsa să se vadă săracele albituri ale familiei, așezate pe polițe.

Aproape deșteptat, bețivul se plimba ca un buimăcit.

— Micuțul tău frate e mort, îi zise Bog-dăneasa lui Augustin, el nu mai are lipsă de acești bani.

Omul părea a înțelege. Se îndreptă spre leagăn, privind cu ochi halucinați. Înc tu cu încetul noțiunea realității îi reveni. Bogdăneasa deschise almarul și-i zise bărbatului, arătându-i mobila:

— Poți să iai banii acum, micuțu-i mort!

Clătănînde se, beat de rușine, de data asta alergă spre ușă, prăvălindu-se în mociră de cealaltă parte a drumului, în timp ce familia nenorocită înconjură băiatul mort căutînd aju-torul și mîngăierea de care sufletul lor îndu-rerat avea nevoie.

Daniel I. Ieran

Dela sugrumătorii neamului românesc cetire

Un preot de seamă, care s'a repatriat de curând din Ungaria, ne povestește câteva amănunte foarte interesante despre prigoanele Ungurilor împotriva nenorociților de Români încăpuși vremelnice pe mâna lor.

Ungurii sunt mai șoviniști și mai turbați în șovinismul lor decât oricând. Ei și acum, după atâția ani de libertate a nenorociților de Români, nu se lasă de vechea lor crimă, de a maghiariza cu tot prețul. Și tocmai această mare crimă a lor le va aduce pedeapsa bine meritată.

În Târgu Mureș sunt trei biserici mari și încăpătoare romano-catolice, și anume: cea parohială din piață, a bărașilor (călugării franciscani) tot din piață și a minorității sprocupe de piață. Cu toate acestea ei fac liturghie romano-catolică maghiară în biserică noastră atât de frumoasă din mijlocul pieții.

Toată truda lor e acum să-l îndoplece pe Părintele Papa dela Roma, ca să reînființeze episcopia maghiară de Hajdudorog, și, în cazul acesta, ei ne vor lăsa definitiv bisericile. Neavând însă răbdare să aștepte până se va pronunța Sfântul Părinte, ei silesc pe nenorociții de Români încăpuși pe mâna lor, să treacă la oricare dintre bisericile ungurești, adică la reformați, romano-catolici ori unitarieni. Și bieții Români trec meren, ce să facă bieții, că altfel le tot sparg ferestre și-l bat. Bieții Români s'au dat ca bătaia Ungurilor ca și calul Tăganului cu foamea. De aceea seara nici nu mai ies din casele lor, ci se încle și se zăvorăsc ca pe vremea prigoanelor celor mari.

Din Târgu-Mureș au trecut la reformați sute de familii, tot asemenea la Trolța, Roteni și Sântandrei unde Români nu știu românește. În Sântandrei, n'a mai rămas greco-catolic decât cantoralul.

Ungurilor li s'a dat drept de a purta arme, pe când Români nici cu băte nu au drept a se apăra.

Mal grozav stăm cu școlile. Guvernele românești s'au străduit an de an și zi de zi să stângă orice urmă a școlilor confesionale. Prin urmare Români din Ungaria au rămas cu toții fără de școli românești, iar la școlile de stat nu au făcut secții românești, cel puțin în jurul Târgu-Mureșului nu, decât una la Trimița-Mare, unde învățătoarea română, dna Mesaroș, are voie să țină 6 ore românești la săptămână. Interesant e că la Bollatneni, unde Români nu știu ungurește, școala le este corat ungurească. În schimb la Bărdești învățătorul ungur, văzând că copiii nu știu nici un cuvânt ungurec, își învață elevii românește.

În schimb guvernul maghiar n'a statificat școlile de stat românești, ci le-a dat confesiunilor maghiare. Al noștri nici acum nu înțeleg marea binefacere a școlilor confesionale.

Marele șovinism al Ungurilor a făcut un pas înainte. Salutul lor este de aci înainte! „Szébb jövőt!” = „Viitor mai frumos!” Le-ar trebui adecă Ardealul întreg, ca pe urmă să și poată recâștiga Slovacii și Basca. Sore nenorocirea lor însă armataromână veghiază foarte bine la hotare și face rânduială și în lăuntru!

Stricăciunile cinematografului

Cinematograful e de mare folos pentru omenire. Ne bucurăm și ne destătam, când vedem, în atâtea chipuri mișcătoare, tot felul de întâmplări și de regiuni, cari de cari mai minunate. În schimb însă acest cinematograful poate aduce și mari nenorociri, mai ales când descrie păcatul și îndeamnă la păcat.

Și să știți, că cele mai multe arătări din cinematograful sunt nu numai păcătoase, ci chiar îndeamnă la păcat.

La Hollywood, în Statele Unite Americane, se fac cele mai multe filme, fadecă chipuri ce se arată la cinematograful.

Dintre 2000 filme răspândite de curând în lume, în 642 se arată învelăciuni de ale făcătorilor de rele, în 310 uclări de oameni, în 403 divorțuri, în 74 jocuri de cărți neingădulte,

în 54 tot felul de matrapazlăcuri și ștrengălar în 43 punere de foc.

Cum să nu învețe deci tineretul tot felul de rele, privind aceste păcate?

Spre noroc, la noi toate filmele se cenzurează, așa că nu se prea văd atâtea păcate. Dar totuși se văd destule și la noi.

Danii prețioase

De când înalții noștri Arhieri au început a se îngriji și de gazetele bisericesti, lăsat tot mai mulți dintre cetitorii noștri își dau seama că aceste gazete trebuie și sprijinite, în parte ajutate și susținute.

Drept urmare a celor două pastorale, ale înaltoreasfințitului nostru Mitropolit și ale Preasfințitului Dr. Ioan Bălan dela Lugoj, lângă mai multe abonamente noi, ne-au sosit și următoarele danii:

Preaonoratul Iacob Domșia, protopop în Iernut	Lei 50
Parohia română unită, Iernut	Lei 50
Preaonoratul Dr. Ionel Cristea, rectorul Academiei Teologice Baj	Lei 100
DI Hancu Alexandra din comuna Titu, județul Dâmbovița	Lei 100

total Lei 300

Le mulțumim pentru aceste danii și înțelegem că ne vom da toată atenția ca să facem gazeta cât se poate de bună.

Cain, cel dintâiu ucigaș

Dăm mai jos povestirea celui dintâiu om de om, făptuit de Cain, așa dupăcum îl aflăm în Cartea Facerii, la capitolul 4 versicolul 2—11.

— Și Abel era păstor de oi, iar Cain era muncitor de pământ. Și după câțiva vremi Cain a adus din roadele pământului primosul dar Domnezeu. Și Abel a adus și el din cele mai bune produse ale oilor sale și din grăsimea lor. Domnezeu a privit cu îndurare pe Abel și jertfa lui. Iar la Cain și la jertfa lui nu s'a uitat. Cain s'a aprins de mânie și fața lui s'a pomortit.

Strigături

(Chiuituri)

culesse din comuna Sâncel, jud. Târnava-Mica de prof. **Teodor Seiceanu**

Mulțumescu-ți Doamne, Tie
Că mi-ai dat binele mie;
Nici la alta nu i-i rău
Numai nu-i binele meu!...

Când aud arcul pe diplă¹⁾
Păru'n cap mi-se ridică,
Când aud dipla zicând
Picioarele nu mă țin!...

Zice maica să mă'nsor,
Dar de dracu'nu-mi-i dor,
L-am văzut într'un răzor
Desculț și cu capul gol!...

Ține, Doamne, gazda căsii
Că ne-o făcut cinstea mesii,
Să mai facă ce-o făcut
Că zău, nouă, ne-o plăcut!...

Sărac bărbatului meu,
Tot în gură mă sărută
Și la cizme nu se uită;
Mi-o ieșit obielele
Tot ca floricelele!...

¹⁾ Vioară, ceteră.

Așa zic oamenii'n sat:
De-oi muri, oi mere'n iad,
Și de-oi mere, n'oi șede
C'am iubit pe voia mea!...

Maica mă ști la viței
Eu-s cu badea'n porumbel,
Maica mă ști la vițele
Eu-s cu badea'n porumbele!...

Ține, Doamne, pe nuna
Să mai cunune una,
Ține, Doamne, pe nunu
Să mai cunune unu;
Să cunune cinci și șasă,
Că le stă bine la masă!...

Uiu-iu pe dealul gol
Că mireasa n'are țol,
Dar i-o face mirele
Când va tunde câinele;
Și-l va tunde pe sub foale
De-i va face țolul moale!...

Tu mireasă roșie
Dă-te jos din cocie,²⁾
Căci cocia nu-i a ta
Ci-a lu'Domnu'lu' Hilă!...

Învârte-mă să mă'ntorn
Că nu-s făcută de domn,
Ci-s făcută de plugar
Și mă'ntorn ca un țânțar!...

²⁾ Trăsură, birjă.

O, săracu' nunu mare
Nici-un leu în pungă n'are,
Numai așa mămăligii
Lipită de fundul pungii!...

Uiu-iu și-aș mânca pui
Și-aș dormi la căpătui,
Uiu-iu și-aș mânca rață
Și-aș dormi la badea'n brațe!...

Nevastă, frumoasă ești,
Cu bărbatul cum trăiești?
— Dar trăiesc și-eu ca dracu'
Că și-aseară mi-o spart capu'
Cu oala cu lapte acru!...

Bărbatul meu îi voios
Că țin în casă frumos,
Și nu umblă supărat
Că țin în casă curat,
Și-i pun perinuță moale
De nu-se'nțeapă la foale!...

Sunt nevastă de ospăț
Nu o mulă de unghet,
Sunt nevastă de ospete
Nu o mulă de unghete!...

Stau în loc și mă gândesc,
Din gură ce să grăiesc,
Să grăiesc să-mi stee bine
Că să nu mă rădă nime,
Că-s nevastă neinvățată
N'am mai strigat niciodată!...

Și a întrebat Domnul pe Cain: „De ce te-ai aprins de mânie și de ce s'a posomorit fața ta? Oare, dacă ți-e bună inima, nu ții fruntea sus? Iar dacă ți-e inima haină, păcatul stă în pânză, la ușa ta. Și pofta lui da ușa la apene, dar tu pune stăpânire pe el.”

Și a zis Cain lui Abel, fratele său: „Să mergem pe câmp!” Iar când erau pe câmp, Cain a tăbărit pe Abel, fratele său, și l-a omorât.

Atunci a grăit Domnul către Cain: „Ude este Abel, fratele tău!” Iar el a răspuns: „Nu știu. Nu cumva sunt paznicul fratelui meu?”

Atunci Domnul zice: „Ce-ai făcut? Găsușul câinelui fratelui tău strigă către mine din pământ. Și acum blăstămat să fie tu pe pământul, care ș-a deschis gura, ca să primească sângele fratelui tău, din mâna ta! Când vei munci pământul, să nu-ți mai dea vază lui! Zbuciumat și fugat să fie pe pământ!”

Și a zis Cain către Domnul: „Fărădelegea mea este prea mare, ca să mi-se mai ierte! Iată astăzi te mă ațungi de pe fața acestui pământ și trebuie să mă ascund de tine. Rătăcitor și fugat voi fi pe pământ, iar cine va da peste mine, mă va ucide.”

Ci i-a răspuns Dumnezeu: „Nu așa! Oricine va ucide pe Cain, va cădea sub înșepută războare!” Și a pus Dumnezeu lui Cain un semn, ca nimeni care-l va găsi să nu-l omoare. Și a purces Cain din fața lui Dumnezeu și s'a sălășluit în pământul Nod, în răsărit de Eden. —

Războiul în pustiu

— Icoane din războiul din Africa — Căldură mare și lipsă de apă, iar noaptea ger năprasnic —

— Puține știm despre războiul care se duce în pusturile Africii. Știm că aici s'au înclăștat la luptă două puteri uriașe, pentru stăpânirea bogățiilor pe care le ascunde în inima lui bogatul pământ african.

Luptele se dau în Libia și Cirenaica, două colonii italiene, așezate în vecinătatea Egiptului. Țara Egiptului este în aceste părți un mare pustiu de pietriș negru, iar în Libia dela granița Egiptului începe deasemenea un ținut pustiu, lat de peste 300 de kilometri.

Tropele italiene și engleze, care au luptat în aceste părți la Sidjel-Barani, Bardia și Tobruk au avut de suferit cele mai mari neajunsuri și greutăți. Ziua trebuiau să lupte pe o căldură mare, într'un ținut fără umbră și apă, iar noaptea li omora gerul năprasnic, caei în aceste ținuturi ziua este foarte cald, iar noaptea se lasă un frig mare.

În vecinătatea Libiei începe marele pustiu al Africii, Sahara. O parte din acest pustiu trece și în Libia, așa că pe aici ploile sunt rare, iar când se abat, atunci vin însoțite de furtuni mari. Singurul animal al acestor pustii este cămila. Ea poate răbda totul și frigul și foamea și setea. Zile întregi cămila poate sta să nu bea un strop de apă. După aceea se războie însă și bea dintr'odată mai mult de o sută de litri.

O altă țară din Africa, unde se poartă războiul, este Tripolitania așezată în vecinătatea mării. Influența pustului nu se mai simte, în această țară. Pământul ei este fecundat cu cereale, orez și palmieri. În partea de miază-noapte a pământului african se găsește Cirenaica. Pământul acestei țări este un podiș mai mult pustiu. Aproximarea mării face însă ca acest ținut să poată fi cultivat.

Toate aceste trei țări, deși nu ascund în pământul lor bogății, sunt foarte însemnate pentru Italia. Ea are lipsă de ele pentru a-și păstra influența și puterea în Mediterana de Răsărit.

Acestea sunt pământurile unde bubale azi sal mult tunul și unde oamenii s'au înclăștat la hora năpraznică a morții și a pustirii.

Noul guvern

În săptămâna trecută dl general Ion Antonescu a alcătuit noul guvern al țării. Membrii acestui guvern sunt în mare parte militari și oameni desul de cunoscuți.

Președintele al guvernului și ministru de externe este dl general Ion Antonescu, ministru de interne dl general Dumitru Popescu, ministru al cultelor și artelor dl general Radu Roseti, ministru secretar de stat dl prof. Mihai Antonescu, ministru de finanțe dl general Stoianescu Nicolae, ministru al economiei naționale dl general Potopescu Gheorghe, ministru al lucrărilor publice și comunicațiilor dl general Grigore Georgescu, ministru al agriculturii dl general Ion Sichișiu, ministru al propagandei dl Nichifor Crainic, ministru al justiției dl Gh. P. Docan, ministru al coordonării și statului major economic dl locotenent-colonel N. Dragomir, ministru al sănătății și ocrotirilor sociale dl prof. univ. P. Tomescu.

Răsculații legionari au împușcat în pădurea Jilava 92 de persoane

Un alt comunicat al ministrului de interne vestește despre mare grozăvie săvârșită de legionarii răsculați, în zilele de 22 și 23 Ianuarie.

În noaptea de 21 spre 22 Ianuarie mai mulți răsculați legionari au împușcat, în pădurea Jilava, 92 de persoane, aduse cu automobilele din București. Dintre acestea au murit 81, iar 11 au scăpat cu viață. Spre dimineața cei rămași în viață au plecat către București, pe jos, iar una spre comuna Regele Ferdinand. N'au mai ajuns însă, căci în drum spre București au fost arestați din nou, de garda legionară dela primăria legionară și judecați la moarte de către legionarul Mihaiță Marin, primarul comunei Șerban Vodă.

Deoarece mulți din legionarii adunați la primărie mai stăteau încă pe gânduri, soția primarului a adus 12 cartușe și i-a îndemnat să-i împuște. În sfârșit după mai multe discuțiuni s'a hotărât împușcarea a trei dintre cei arestați. Aceștia au fost luați în niște sănii de mai mulți săteni și împușcați. Tot în aceeași zi a fost împușcat și rănitul care se refugiase în comuna Regele Ferdinand.

În seara zilei de 22 Ianuarie legionarii răsculați au mai împușcat încă 5 persoane aduse din București.

! Ordine și liniște în țară

Un comunicat al ministrului de interne vestește tuturor că în țară domnește ordinea și liniștea.

În toate orașele și satele din țară s'au instalat noii primari, aleși după propunerile cetățenilor, dintre cei mai buni gospodari.

Soldaților căzuți în luptele cu cei răsculați li-s'au făcut tinerii naționale și li-s'a dat cinstea cuvenită, ca unor eroi ai neamului românesc.

Pentru a întări și mai mult paza și ordinea din țară, guvernul a luat măsuri foarte aspre.

Poliția și jandarmeria face acum înținse cercetări pentru a curăți țara de ultimii răsculați și a face dreptate și ordine.

Au fost date la iveală, în cursul acelor cercetări multe nedreptăți și hoții săvârșite de cei răsculați, încă în vremea când țara le da toată încrederea și puterea.

„Nimeni nu mă va împiedeca să apăr onoarea, drepturile și liniștea Românilor”

Dl general Ion Antonescu a făcut declarații însemnate asupra situației din țară și asupra viitorului țării.

În aceste declarații dl general Ion Antonescu se adresează rând pe rând tineretului care este datoriu lui în vremurile de azi și îl chiamă la muncă și ordine.

Armata este trează și la datorie și toți cei vinovați își vor primi pedeapsa cuvenită. Nici un nevinovat nu va suferi vreo pedeapsă, dar deacum înainte nu va fi îngăduită nici o abatere și rătăcire. „În fața lui Dumnezeu și a istoriei — a spus dl general — jur că nimeni pe acest pământ nu mă va împiedeca să apăr onoarea, drepturile și liniștea Românilor și că dacă se va face vreo nouă greșală, voi fi necruțător”.

Datoria tuturor bunilor Români este să muncească. Noul stat românesc trebuie să fie un stat de muncă, ordine și cinste, în care să se facă dreptate tuturor.

Un an de răfeli și mari schimbări

În ziua de 30 Ianuarie au fost mari serbări la Berlin și în întreaga Germania. A fost sărbătorită în această zi biruința național-socialismului german, opt ani de când a ajuns în fruntea Germaniei, dl Adolf Hitler. Cu această ocazie dl Hitler a ținut un răsunător discurs. A arătat mai întâi că războiul cel mare din trecut, ca și războiul de acum, au fost deslănuite de Anglia, care vrea să fie stăpâna lumii.

În mai multe rânduri poporul german a întins Angliei mâna de pace, dar Anglia n'a primit-o. Conducătorii englezi au arătat în mai multe rânduri că ei urăsc Germania. Azi Englezii nădăduesc mult în ajutorul Americii. Poporul german este hotărât însă ca să lupte cu oricine până la deplină biruință.

Între Germania și Italia este încă o deplină înțelegere și aceste două țări vor lucra mână în mână în tot cursul acestui război.

Germania este sigură de biruință și a calculat și pregătit totul pentru a câștiga războiul. — Anul 1941 va fi anul unor mari răfeli și a unei noi ordini în Europa.

Politica Franței

De când a sfârșit războiul, poporul francez a trecut, prin mari frământări și

turburări. Vechii conducători au fost înălțurați și s'a format un nou guvern, în frunte cu mareșalul Pétain. Acest guvern n'a prea dus însă o politică de prietenie Germaniei, ci a scâldat-o mai mult în două ape.

Azi gazetele franceze scriu că politica franceză trebuie să se hotărască odată pentru Germania, altcum Franța își va pierde și pacea pe care o are.

Pregătirile Americii

Poporul american trece acum încă prin mari frământări. Sunt mari discuțiile cu privire la ajutorarea Angliei. Președintele Roosevelt a venit înaintea senatului american cu legea pentru ajutorarea Angliei. Mulți însă dintre senatorii americani sunt împotriva ajutorării Angliei și cer președintelui ca America să nu se amestece în treburile Europei.

S'a vorbit apoi că America ar fi făcută împreună cu Australia și Noua Zelandă unele pregătiri în apele Oceanului Pacific împotriva Japoniei.

Vești de pe câmpul de luptă

Războiul se duce cu mare înverșunare atât pe frontul african, cât și pe frontul grecesc. Italienii spun că în Albania au respins mai multe atacuri de ale trupelor grecești și au ocupat poziții însemnate.

Pe frontul african se dau deasemeni lupte îndârjite în Somalia, Cirenaica, Libia, Eritrea și în Abisinia.

Între Engiezi și Germani se dau lupte de aviație. Avioanele germane fac în continuu sboruri de recunoaștere deasupra Angliei și după cum se spune nu dau Englezilor nici un răgaz să se refacă.

Radio București

Mi-e ciudă grozav pe acest post de radio. Și anume pentru că este cel mai internațional radio din lumea întreagă.

În puținile ore de libertate și de odihnă pe care le am, deschid radio. Încerc la București și la Bood (Brașov) Aproape totdeauna se cântă cântece internaționale. Deschid la Budapesta, se cântă aproape totdeauna ungurește; la Viena, Berlin nemțește; la Bratislava slavo-nește; la Beograd sârbește; la Sofia bulgărește; la Grecia grecește; la Londra englezește. Cu un cuvânt fiecare neam își cântă cântecele proprii, numai noi Românii cântăm în toate limbile.

Pentru ce suntem atât de nepăsători față de neamul nostru?

Și mai e ceva interesant.

Când ni-s'a luat Basarabia, Bucovina și o parte din județul Dorohoi, radioul nostru cânta numai românește.

Când ni-s'a răpit jumătatea Ardealului și a Dobrogei, iarăși s'a cântat meru românește.

Când cu revoluția gardisă dela București și din celelalte orașe, iarăși s'a cântat românește.

Cât ce trece primejdia, se cântă din nou tot felul de cântece, în toate limbile, numai românește nu.

Ei bine, să ne dea voie domnii dela radio să-l întrebăm, sunt ei români, ori doară numai vorbesc românește?

E grozav de dureros să constatăm dar n'avem încotro, că: Radio București e radio internațional, numai rad-o românes: nu e.

Prefurile produselor agricole și animale pe piața Blai, în ziua de 1 Februarie 1941.

Cereale: Grâu 1 kgr. 10 lei, Secară 1 kgr. — lei, Orz 1 kgr. 7-50 lei, Ovăș 1 kgr. 7-10 lei, Porumb 1 kgr. 6-40 lei.

Leguminoase: Fasole 1 kgr. 18 lei, Linte 1 kgr. — lei, Bob 1 kgr. — lei, Soia 1 kgr. — lei

Industriale: Floarea soarelui 1 kgr. 9 lei 50 bani; In, sămânță 1 kgr. 17 lei; Căneapă, săm. 1 kgr. 16 lei.

Alimentare: Cartoful 1 kgr. 8 lei; Ceapă 1 kgr. 12 lei; Varsă 1 kgr. 2 lei 40 bani, Morcovi 1 kgr. 6 lei, Pătrunjel 1 kgr. 9 lei.

Nutrețuri: Fân natural 1 kgr. 1 leu 60 bani, Fân de lucernă 1 kgr. 2 lei, Fân de trifoi 1 kgr. 2 lei, Fân borcoag 1 kgr. — lei.

Animale: Boi grași cl. I. 1 kgr. 30 lei, Boi grași cl. II. 1 kgr. 26 lei, Vacii cl. I 1 kgr. 30 lei, Vacii cl. II 1 kgr. 26 lei, Tauri cl. I 1 kgr. 26 lei, Bivolii cl. I 1 kgr. 22 lei, Viței cl. I bucata 4000 lei, Viței cl. II bucata 2500 lei, Porci grași cl. I 1 kgr. 52 lei, Porci slabi 1 kgr. 60 lei, Purcei 5 săptămâni bucata 450 lei, Purcei peste 5 săptămâni bucata 650 lei, Oi cl. I bucata 800 lei, Oi cl. II bucata 600 lei, Miei — lei.

Păsări: Gâini la rând bucata 100 lei, Gâște la rând bucata 150 lei, Rațe la rând bucata 120 lei, Puila rând bucata 50 lei.

Produse animale: Carne de vacă cl. I 1 kgr. 44 lei, Carne vacă cl. II 1 kgr. 34 lei, Carne mânzat 1 kgr. 48 lei, Carne porc 1 kgr. 64 lei, Osănză crudă 1 kgr. 76 lei, Slănină crudă 1 kgr. 74 lei, Untură topită 1 kgr. 80 lei, Seu cl. I 1 kgr. 44 lei, Carne oaie 1 kgr. — lei, Carne de miel 1 kgr. — lei, Piel crude de bou 1 kgr. 57 lei, Piel de vaci 1 kgr. 57 lei, Piel bivoli 1 kgr. 50 lei, Piel mânzat 1 kgr. 65 lei, Piel viței 1 kgr. 65 lei, Piel oaie 1 kgr. — lei, Piel de miel 1 kgr. — lei, Lapte de vacă 1 kgr. 8 lei, Unt proaspăt 1 kgr. 180 lei, Brânză oaie 1 kgr. 120 lei, Brânză vacă 1 kgr. — lei, Ouă de găină bucata 3 lei.

Calul lui Culică

(Snoavă)

Trăia — mai demult, — la noi în sat un țigan, pe care-l chema Culică. Era un țigănuș destul de frumuseț deși negru ca ceșunu și ocoș nevos mare! Când a ajuns la cătănie, l au săntat (recrutat) la călărași. Și era tare fâlos de acest lucru!

După doi ani de armată, s'a liberat.

Fiindcă a îndrăgit caii, s'a gândit să-și cumpere și el unul. Zis și făcut. A înfiripat de pe unde a putut, țiganul meu, 600 Lei și și-a cumpărat la un târg un căluș alb, pe care l-a botezat Șandor (pe atunci viața nu era așa scumpă ca astăzi)

Îi era tare drag lui Culică de Șandor. Vara îl ducea să mănuce pe marginea șanțurilor, pe răzoare și pe luncă. Deși era slab la început, calul se înzdrăvenise.

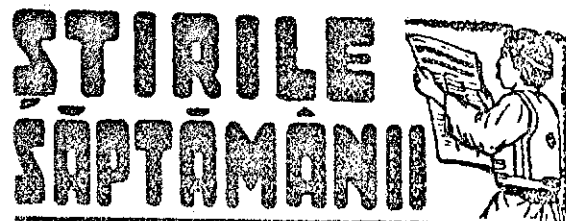
A venit însă iarna. Acuma-i scum! Frig și zăpadă mare; grajd nu, mâncare nu! Ce te faci Culică? L-a legat de-un plop și i-a lăsat așa. În frig și nemâncat, câteva zile. Calul a început să slăbească, din cauza frigului și a foamei. Sta țiganul și se uita la el cu mare jale! Dela o vreme, Șandor a început să roadă coaja plopului de care era legat. Slăbise, de-i puteai număra coastele!

A mai trăit calul, așa nemâncat, încă vreo două zile și într-o dimineață frumoasă, — de-ți îngheța limba 'a gură, — după ce s'a scuat Culică și a ieșit afară din bardei, l-a văzut pe Șandor jos, întepenit, întins pe zăpada înghețată. Murise!

Întâlnindu-l pe Culică, l am întrebat: „E, Culică, ce-ți mai face calul?”

— Auică, domnișorule! O murit, sărăcuț! Dar nu-mi pare rău c'o murit, ci numai că murit după ce l-am învățat să trăiască și să mănec!

(t. s.)

Domnul general Antonescu bolnav
Zilele trecute Domnul general Ion Antonescu, conducătorul Statului, a fost ușor gripat. Două zile nu a putut părăsi casa.

Uciderea mișelească a procurorului dela Alba Iulia Cu prilejul răzvrătirii din 21—23 Ianuarie câțiva oameni de o mică l-au lovit în cap cu săcurile pe Dr. Eng. Hânza, procurorul dela tribunalul din Alba Iulia, și apoi l-au aruncat din etajul tribunalului pe trotuar. Făptuitorii încă n'au fost prinși.

Cum se îngrijește dl Hitler de neret. Dl Hitler este adevărat părinte al poporului său. Aceasta se vede mai bine din faptul, cum se îngrijește de tineret. Și anume dl Hitler a poruncit ca fiecărei tânăr între 14 și 18 ani să i se dea pe lângă ceceea primește fiecare persoană, încă 200 grame pâine pe săptămână și 125 grame unt pe lună și alte multe.

Din nou cutrămur. În ziua de 29 Ianuarie s'a stăpînit la București din nou un cutrămur de pământ, al cărui focar a fost în munții Vrancei.

Arestatții sunt tratați omenește. Ministrul de Interne aduce la cunoștința tuturor că a fost silit să aresteze mai mulți răzvrătiți, dar că îi tratează cinstit și omenește, desigur ce se poate convinge oricând oricine.

Elevi osândiți pentru revoluție. Elevii ai Școlii Militare de Pilotaj din București au luat și ei parte la răzvrătiri. A doi zi au fost prinși, după în fața judecătorilor dela tribunalul militar și osândiți precum urmează: trei înși la câte 10 ani muncă silnică, unul la 7 ani muncă silnică, doi înși la câte 5 ani temniță grea, iar 2 înși la câte 5 ani temniță grea. Pe lângă aceasta ei au mai fost și degradați.

Omoruri peste omoruri. La Constanța trăiau doi soți de căsătorie turci, bărbatul avea 70, femeia de 69 ani. Într-o dimineață l-a găsit fata lor morți și jefuți de toți banii ce aveau. Și aveau mulți bani bătrâni, după cum mărturisesc fata lor. Avuseră 95000 lei bănuș gata, iară bani de aur peste 100 de bucăți. Încă bani de cel scumpli, fiecare valorând puțin câte 10000 lei. Avem din cae afară și mulți hoți în țară, așa că trebuie aduse foarte aspre împotriva lor, căci altfel ne fac de râul și bașlocura lumii.

Morți și răniți în răzvrătirea din 21—23 Ianuarie La București au murit în urma revoluției din 21—23 Ianuarie 370 morți și 444 răniți. În țară, afară de București, militari morți, 46 militari răniți. Civili 32 morți și 32 răniți.

S'au păcălit prost de tot. Mai mulți soldați, cari tărau lemne în pădurea Sata în apropierea comunei Lazu din județul Dolj au nălnit un lup. Fără să stea mult la îndemnată, unul dintre soldați a împușcat lupul. Zind câțiva țărani de isorava soldatului, au oferit să jupoaie pe cea lupului. Z s și

Pielea apoi a fost vândută cu 700 lei învâștorului din comună. După câteva zile s'a constatat însă că lupul nu nu mai că nu a fost lup, ci numai un căne-lup, și încă și torbat. Auzind jandarmeria de isprava făcută, a dat poruncă, să se nimicească pielea, iară toți arși au umbelat cu ea să fie trimiși la spitalul de torbare.

Ce le place Americanilor. Crainicul unei societăți de radio i-a venit ideea ca să descrie la radio operația ce i-au făcut-o medicii la apendice. Până a putut, a descris el înuși tot ce i-au făcut medicii, iar când a adormit, a continuat medicul cu descrierea. După ace s'a terminat operația, crainicul s'a trezit din somn și a început să spună, cu o voce mai domoală: „Aici mîsa de operație și crainicul D Voastre trecut cu bine peste operație”.

Mari revărsări de apă în Spania și Jugoslavia. În urma topre prea repede a zăpezii raurile Guadiana și Guadalquivir s'au revărsat și au nimicit peste 800 hectare de sămănături. Numeroase vite s'au înecat. drumurile s'au stricat, așa că nu se mai poate merge dintr'un sat în altul. Tot asemenea s'a întâmplat și în Jugoslavia, dar acolo pagubele nu sunt atât de mari.

A murit înmormântându-și mama. Locuitorul Petru Murescu își conduse la groapa pe mamei sale. Era foarte supărat, dar nimeni nu a crezut că această curere îl va duce și pe el în mormânt. Și tocmai așa s'a întâmplat. Pe întorcându-și adevărat mama la groapă, dăduse și s'a făcut rău și a căzut la pământ. L-au ridicat numai decât și l-au dus acasă cu trăsura, dar nu l-au mai putut ajuta nimic, căci pe când a sosit medicul, Constantin Murescu din Craiova era deja mort.

Când se poate apărea militarul cu arma. Sa înlocuit un decret-lege, care are următorul cuprins: „Se socoteste în legătura apărare și are dreptul de a întrebuiți arma militarul atacat de una sau mai multe persoane sau când se încearcă desarmarea ori desbrăcarea lui de uniformă”.

Vom avea talpă artificială. Războiul a adus cu sine și lipsa de talpă. De aceea Ministerul Cordonării s'a îngrijit ca de aici înainte să se fabrice talpă artificială cât mai multă, ca astfel locuitorii să nu sufere.

Ciocnire de autobuse în Franța. Pe drumul de țară dintre două orașe franceze două autocamioane s'au ciocnit la o cotitură. Un autobuz, care venea îndată după unul dintre autocamioane, ca să nu se ciocnească și el, a înconjurat locul ciocnirii, însă a pățit-o și acesta, pentru că s'a răsturnat. Din nenorocirea aceasta au rămas pe loc 6 morți și 20 răniți.

În Italia țărănul este foarte prețuit. Dl. Mussolini a făcut pentru italiean foarte bine. El s'a îngrijit între altele multe și de țărani, așa cum nu s'a mai îngrijit nimeni de el până acum. Astfel cetim în gazetele italiene că la cursul anului 1940 s'au zădit în Italia nu mai puțin de 43,458 case pentru 44,458 familii de țărani, în valoare de un miliard 757 mil lire italiene.

Patru inși au murit de gaz de cărbuni. În cazarma gardienilor publici din București răzvrățiții au nimicit toate captoarele. De aceea patru oameni de serviciu, fiindu-le frig, au aprins un lighean cu cărbuni, spre a se încălzi. În somn cei patru nenorociți au fost înveninați de gazele care ies din cărbuni, trei inși murind numai decât, iară unul diavolul putându-se țări până la ușă, pe care deschizându-l, a căzut și el mort.

Tuberculoza

Cum se molipsesc copiii de tuberculoză
(Continuare și sine)

Femele se întreabă, de unde are copilul tuberculoză, că doară bărbatul ei este cât un munte. E? Era o femeie cât un zid.

— Bine — îi spun — Dumneata și bărbatul nu aveți tuberculoză, dar poate aveți pe cineva în familie.

— Pe cine? — Tată, frate, soră, nu aveți pe nimeni și nu l-a murit nimeni de tuberculoză în familie. Nu avea fetița tuberculoză din neam, că nu era de unde.

Da. De unde poate fi deci această tuberculoză?

Din vorbă în vorbă, ajungem să stabilim că femele, mama fetiței, avea prietenă tot cam de vârsta ei o femeie care a fost la sanatoriu, adevărat suferindă de tuberculoză la plămâni.

La aceasta, blata femele, a rămas ca trăsătură din senin.

Iată că am aflat, de unde avea fetița femeii noastre tuberculoză. De la prietena mamei sale — femele care tușia și din când în când mai scuipa pe jos miș și milioane de bacili de-al tuberculozelor, cu flegma din plămâni sale roase de microbii ofiței, — care venea la ei, o lua în brațe, o săruta și o alina de atâtea ori.

Aspre măsuri împotriva celor cu arme asupra lor. Armata va trage de la distanță în orice ne va țuca intrării fără aprobarea celor mai mari și nu se vor supune imediat somașionilor legale, și va executa pe loc pe toți aceia cari vor fi găsiți cu arme de foc asupra, lor fără a avea autorizație legală.

Turcii ne-au întrecut. În Turcia s'a adus o lege, care norocitește ca toți tinerii să se supună, înainte de căsătorie, unei vizite medicale. Tinerii despre cari constată medicul că sunt prea slabi, ori că sunt chiar bolnavi, nu pot ncheta căsătorie.

Declarațiile de impunere pentru anul 1941—1942 s'au amânat până la 28 Februarie. Aceste declarații se pot face numai pe formulare anume tipărite în scopul acesta. Celce nu fac astfel de declarații, vor fi impuși după bunul plac al funcționarilor dela Administrațiile Financiare și se vor plânge zadarnic.

† **Văd. Elena P. Comșa n. Popa-Radu,** soția fostului vicar de Făgăraș și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului la 27 Ianuarie a. c., în anul 67 al vieții, împărțită fiind cu Sfintele Taine. În mormântarea a avut loc în ziua de 29 Ianuarie a. c. ora 2 d. m., în Copăcel-Făgăraș.

† **Ana Popa născ. Domnariu** în vătătoare, soția preotului nostru Ioan Popa din Alămor, Jnd. Sibiu, a adormit în Domnul, Săm. bătă la 25 Ianuarie 1941, orele 7 p. m. după o scurtă și grea suferință, împărțită fiind cu Sf. Taine, în etate de 40 ani. Rămășițele pământești au fost așezate spre vecinică odihnă Marți 28 Ianuarie a. c. ora 1 după amiază în cimitirul gr. cat. din com. Alămor. În vecl pomenirea ei

Nu scuipați pe jos!

Tuberculoza este o boală care nu se moștenește, ci se capătă după naștere.

Când scriu cele de mai sus, știu că mulți dintre cititori nu îmi vor da crezare că tuberculoza nu se moștenește. Și pe drept se pot ei îndoi, pentru că în fiecare sat se pot vedea familii, în cari cel mai mulți dintre membrii acelei familii au avut și au morit de tuberculoză.

Dar să pun și eu o întrebare:

— Gălgărițele grăului se moștinesc? — Poate cineva spune despre grăul cuiu că este sol de grău cu gălgăriță? Cred că nu. Cu toate că dacă este unul gazdă mare și de au apucat gălgărițele în grăul lui și dacă nu se găsește niciodată grăul dela un an la altul, ca să rămână hambarul gol, el va avea gălgărița din neam de neamul lui în hambar.

Așa este și cu familia unor oameni.

Precum grăul e adus curat dela câmp în hambar, tot atât de curat se naște și copilul din mama lui.

Dar precum bobul de grău, pus în hambar cu gălgăriță, cade pradă gălgărițelor, tot așa copilul cade pradă baciliilor, pe cari bonticul său, tatăl său sau altul din casă, având tuberculoză de plămâni și tușind prin flegmă, prin sărut sau altfel, îi însemnează plămâna copilului după naștere trăind într-o casă de tuberculoși.

Nu scuipați pe jos, pentru că prin scuipat împrăștiți tuberculoza.

Scuipați într-o batiștă sau într'un vas, pe care apoi îl opăriți.

Pe cine soarta l-a atins să fie tuberculos, să nu uite să păzi pe cel din jurul său de boala sa, și de merge la un vecin, să nu i scuipe pe jos, că e mai rău decât l-ai pune un chibrit în streșina casei; că omul casa și-o face iară, dar viața o dă numai Domnul.

Nu scuipați pe jos, mai ales când mergeți în casa unui om — vecin — care are copil mic și se târăsc pe jos, și când ei bagă tot ce întâlnesc în gură, de se spune că „și lui dracu îi e frică de copil”, să nu bage în gură și sămânța tuberculozelor.

Nu scuipați pe jos, că prin scuipat și flegmă împrăștiți bacilii tuberculozelor, seminașii ofiței.

Păziți pe cel mic și plămâni de flegma și sărutul ofițoșilor, că el poate fi sărutul morții.

Dr. Ion Frățilă

Cum să ne scăpăm de șoareci

Luăm frunze de olandru, le uscăm și le pisăm (sdrobim) mărunț; apoi le mestecăm cu nisip și le așezăm în găurile șoarecilor, cari fug de mirosul lor, ca noi de dracul.

De cloțani

ne putem scăpa, dacă vâruim pereții pivniței galbene, iară în var amestecăm și vitriol de fier

Tineți și prăsiți cât mai multe oi

Oaia este animalul care aduce mai mult folos omului decât oricare altul. Mai ales astăzi, când urda, cașul, mielul și lâna sunt atât de scumpe, ne mirăm foarte mult că la noi se

creste, de o vreme incoace, asa de putine oi. Azi-mane ne intrec Sagi si in privinta aceasta pe noi Romanii, cari suntem oieri de nastere.

Pentru ceice ne trimit bani. Il rugam, cu toata insistenta, pe toti abonatii nostri cari ne trimt bani prin mandat postal, sa binevolasca a scrie pe cuponul mandatului si numarul cu care le merge gazeta. Acest numar se gaseste totdeauna in partea stanga a adresei. Ceice nu o fac aceasta ne dau de lucru foarte mult pana-ti gasim si le putem introduce sumele la numele lor. Nu uitati deci a scrie pe cupon numarul sub care va merge gazeta!

Cărțile bune

sunt intotdeauna folositoare si placute omului. Din ele se desprind indemnuri pentru suflet, manunchiu de ganduri frumoase, cari toate indulcesc si lumineaza drumul greu al vietii.

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitorii din popor sunt »Cărțile bunului creștin«. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multă învățătură mântuitoare pentru suflet. Aceia cari ereau să sibă o carte plăcută de sărbători, să ceară dela Blaj »Cărțile Bunului Creștin« scrise de pâr. Iuliu Maior:

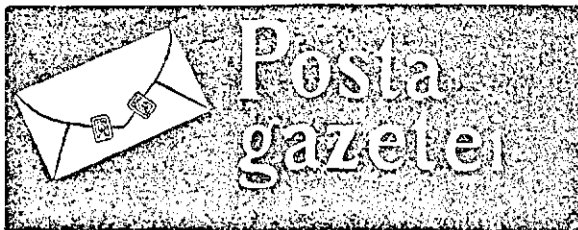
Table with 2 columns: No. and Title, and 2 columns: Price (Lei) and Title. Includes items like 'Păcatul, cel mai mare rău din lume', 'Pe calea desăvârșirii', etc.

In editura »Sfânta Unire« Blaj a aprut: Din viața vechilor creștini 20. Toate aceste broșuri sunt scrise de pâr. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela »Librăria Seminarului« Blaj ori dela oricare altă librărie din țară. Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

De vânzare

O mașină de treierat

cu motor de 9 cai putere, sistem vechiu 720, cu toate accesoriile, în stare bună. Preț convenabil. A se adresa d-lui Ioan Ponțiu, proprietar, Nandra, of. Laduș, județul Turda. 4 (3-3)

Oficiul Parohial Valea Lupului. De aici gazeta se trimite regulat. Acolo trebuie să fie cineva, care pune mâna pe gazeta. Am reclamat la Directiunea Poștelor. Pr. Ispir Moldovan Boian. Noi de aici am trimis gazeta celor 5 abonați. Iatru cât nu i-ați fi primit nici până acuma, Vă rugăm a ne în cunoștința. Stan Miu plugar. D. Voastră ni-ați trimis 150 Lei, din cari 110 i-am trecut pe anul 1940, iar 40 Lei pe 1941. Poeziile nu se pot publica. Incearcă cu altele. Poate să fie mai bune.

Pr. Ioan Aldea Cămărașul. Constatăm cu bucurie că în Cămărașul aveți 38 abonați la 997 suflete, așa că tot la 20, 26 credincioși vine câte un ziar. Cete cerute s'au îndreptat deocamdată numai în cartea abonaților, pe adrese se vor îndrepta greșelile pe rând.

Chioșcul de ziare, Turda-Veche: Pe anul 1940 aveți de plătit suma de lei 563.

Dumitru krăiță Nr. 1920. Mai datorați pe anul 1939 Lei 10 și pe anul 1940 lei 150.

Petruț Ioan Nr. 6310. Sunteți achitat și pe anul 1941.

Oficiul parohiei Vad. Banii s'au primit, și încă atunci s'au introdus 33 ex. Acum am luat măsuri severe să nu se mai întâmple nici o greșală.

Oficiul parohial Tătărlău. De aici s'au trimis toate numerile, sigur a fost ceva necaz la poștă.

Oficiul parohial Vărădia. Banii i-am primit. Sunteți achitat pe anul 1940.

Chităm cu mulțumită următoarele sume primite: Câte lei 75: Simion Creța 7740, Gheorghe Bratu Gugu 8528.

Câte lei 150: Teodor Dombi, Preot Vasile Baltan, Gh. T. Kireleanu 7491, Vasile Madăraș 3447, Scrdon Filon 6405, Pr. Bonaventura Romila 5964, Biserica rom. unită Antioasa, Micuț Ioan 5691, Popa Ioan 6361, Oficiul parohial Chizdia, Biserica gr.-cat. Păcișoara, Anton Mărț 5127, Hans Aron 6004, Gheorghina Bărsan 6871, Ioan Suciu 4642, Stan Mihu 6914, Victor Câmpean paroh 8549, Petru Stoica Nr. 7095, Baciu Ilie 8577, Ioan Ioanette 2594.

Alte sume: Oficiul parohial Juriul de Câmpie lei 375, Gh. Padurean lei 175, Nic. Galea paroh lei 225, Ioan Aldea Cămărașul 8404-8423 lei 2400, Pr. Komul Moldovan 8444-8452 lei 600, Șabău Aron 5622 lei 300, Gornic Ilie 6158 lei 160, Aurel Gherman 251 lei 300, Ioan Butnariu C. 241 lei 50, Susana Tatar 3113 lei 90, Petru Barbeș 3162 lei 450, Iustin Nașcu pr. 8540-41-42-43 lei 600, Iustin Nașcu preot 8544-8548 lei 375, Pr. Aurel Fratu 8175-8185 lei 750, Gheorghe Radeș, preot 8484-8487 lei 225, Ion Șerban 4729 lei 154, Ana Viaicu 8523 lei 40, Ilea Casian 5023 lei 300, Căminul Cultural 6214 lei 455, Nicolae Chețan 1200 lei 300, Ioan Aug. Popa 5568 lei 200, Oct. Mihașan paroh Dățășeni lei 900, Toma Ghindilă lei 70, Vai. Stoian C. 223 lei 2650, Septimiu Barbu 8525-8526 lei 200, Zaharie Brebariu preot Ocna de fier lei 3280, Preot Cismașiu Bucium Lei 900, Frățilă Dumitru 1920 lei 400, Ioan Șarlea Doștat lei 600, Viorel Muntean pr. 8579-8579 lei 300, Hârșan Gheorghe 5670 lei 113, Ioan Petruț 6310 lei 170, Stoica Ionel 6453 lei 270, Zaharie Lungoci 186 Lei 100, Gheorghe Zaiț 112 Lei 133.

Comisionariilor noștri. Am anunțat și în rândul trecut că nu putem face nici o reducere nimănui la gazeta. Toată lumea plătește deci, începând cu 1 Ianuarie 1941, Lei 150 pentru gazeta și nu 100 cum au plătit până acuma, unde mergeau mai mult de 10 numere pe un nume. Asta pentruca să se știe.

Unui abonat din Țapu - Târnava-Mică. Noi nu putem publica știri trimise de cetitori pe cari nu-i cunoaștem. Dacă aveți ceva împotriva preotului D-Voaștre, adresați-vă, cu toată încrederea, Preaveneratului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj, care vă va asculta și vă va face dreptate! Orice scrisoare neiscălită ajunge la coș și de acolo în foc.

Neamț Iosif 5982. Mai aveți de plătit pe 1939, 1940 și 1941 câte 150 Lei, total Lei 450.

Cloni Petru, Nr. 3279. Banii s'au primit în 30 Dec. 1940. Sunteți achitat pe anul 1940, iar pe anul 1941 ați plătit 90 Lei. Calendare n'am mai avut să vă trimitem.

Cetiți și răspândiți »UNIREA POPORULUI«

Tipografia Seminarului Blaj

Primăria Comunei Mănărade, Județul Tr. Mică

Nr. 110-1841.

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința celor interesați, că la de 12 Februarie 1941 orele 10 a. m. se va ține la calul primăriei comunale din Mănărade, Județul Tr. Mică, licitație publică, cu oferte închise și sigilate, pentru reconstruirea unui pod de lemn peste Valea-Spătaș.

Garanța 5%.

Valoarea lucrării după devize este în sumă Lei 116.000

Planul și devizul se pot vedea la Primăria orele oficiale.

In caz de nereușită licitațiunea se va ține ziua de 26 Februarie 1941, în acelaș loc și la aceeaș Mănărade la 31 Ianuarie 1941.

Primar.

Simion Konradt

11 (1-1) 1941

Notar. In Cornel Tuleșe

»Uniunea ziaristilor romani din Transilvania«, asociatie de presă, persoana juridică în urmă cedării Clujului și-a stabilit sediul în Sibiu.

Dnii membrii sunt rugați, să-și comunice adresele urgent, pe adresa: D-lui secretar general I. Ch. Severeanu, Sibiu, str. Moșcotea nr. 19.

Cei cari doresc lămuriri, vor atășa scrisorile pentru răspuns.

Se caută o mașină de treierat, bună, cu motor 3/4. Să aviz-ze prețul mașinei: Oficiul Parohial rom. unit Vaidacuta Osp. Bacău jud. Târnava-Mică. 10 (1-1)

R o m â n i a Instanța Criminală de pe lângă Tribunalul Târnava Mică, Dumbrăveni

Dos. Nr. P. 49-1941.

Extras după ordonanța Nr. 703-1941 21 Ianuarie 1941

Noi, Mihail Popescu, Președintele Tribunalului Târnava Mică.

In cauza penală pornită contra acuzatului Crișan Ioan, fost casier de bilete în gara R. Blaj, cu ultimul domiciliu în Blaj, acum refugiat în teritoriul cedat Ungariei, pentru crima de delapidare de bani publici pe sumă și pedepsită de art. 235 C. penal comb. cu art. 23 din legea pentru apărarea patriei publice ce a comis prin aceea că noaptea de 8-9 Septembrie 1940 în calitate de casier la gara C. F. R. Blaj și-a însușit suma de 15.130 Lei.

Prin prezenta ordonanță i se pune în vedere acuzatului numit mai sus, că potrivit art. 377 din procedura penală să se prezinte termen de 10 zile dela sfârșire și publicare a acestei ordonanțe, la reședința instanței cu a năle de pe lângă Tribunalul Târnava Mică sediul în Palatul Justiției din Dumbrăveni Mică Str. Regele Ferdinand, sub sancțiunea a fi declarat contumace și judecat în lipsă.

Dumbrăveni, la 21 Ianuarie 1941.

Președinte,

M. Popescu

Ministerul Justiției Direcțiunea Jeclică

Publicațiune

D-l Gheorghe Ôtvös, născut la 2 Noiembrie 1905 în comuna Chirleu județul Târnava-Mică domiciliat în comuna Chirleu, jud. Târnava-Mică a făcut cerere acestui Minister de autorizat să schimbe pe baza art. 10, nouă sau patronimic de Ôtvös, în acela de Făgăraș, spre a se numi Gheorghe Făgăraș.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11, spre știința celor cari er voi să faceți publicațiune în termenul și condițiunile prevăzute în art. II al zileiului articol și de art. 3 din legea supra numelui din 8 Aprilie 1936